

det ærede Mindretals Forslag under Nr. 3 om tillige paa dette Punkt at føre Lovforslaget tilbage til Landstingets Affattelse, ikke skulde blive vedtaget.

I Henhold hertil skal jeg anbefale samtlige Ændringsforslag under Nr. 1, 2, 3 og 4 til det høje Tings Vedtagelse.

Oct. Hansen: Den Omstændighed, at man ikke som ubetinget Regel har villet indføre, at Børnene ere pligtige at forsørge deres Forældre, kan jo dog ikke udelukke, at man giver Erstatningspligt i Tilfælde, hvor et Barn faktisk forsørger sine Forældre, hvor der altsaa bestaar et Forhold, der giver Forældrene et ganske særligt Krav paa at faa Erstatning, naar de faa en ulykkelig Alderdom paa Grund af et ulykkeligt Jærnbaneltilfælde, der rammer deres Søn, ligesom man vil indrømme Erstatning til en voksen Datter over 18 Aar, der bor hos sine Forældre. — Det, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann) talte om Aftægtsforhold, forekommer mig ikke at være ret paa sin Plads her, da, saa vidt jeg ved, ingen her i Salen har tænkt paa eller talt om disse Aftægtsforhold. Det er jo noget ganske andet. Naar Forældrene ere sikrede ved Aftægt, er der ingen Anledning til at røre derved. Det er netop de Tilfælde, vi tænke paa, hvor Forældrene bo hos deres Børn uden at være sikrede ved Kontrakt eller Aftægt, men udelukkende ere henviste til Børnenes Kærlighed og gode Vilje. Og i saa Tilfælde skulde de ikke kunne tages med, blot fordi de ikke ere medtagne i Straffelovens § 302! Der kommer ikke nogen Modstrid, der kommer blot det, at i enkelte Tilfælde gaar man videre med Hensyn til Jærnbanelnes Erstatningspligt, end man har gjort i Straffeloven med Hensyn til den enkelte Funktionær, vel at mærke, som har gjort sig skyldig i en Forbrydelse. Det er, om man vil, en lille Anomali, men den er ikke saa stor i alt Fald som den, man her i Salen lader til at være villig til at gaa med til, nemlig med Hensyn til Forskellen, der er, naar en Ulykke rammer indskrevet Gods — hvor der gælder Reglen om vis major, tvingende Magt — det staa jo i Jærnbaneltakstlovens § 37 — og saa hvor der er Tale om Skade paa Person eller paa det Gods, man tager med sig i Kupeen, hvor dette Begreb om vis major, tvingende Magt, ikke skal gælde. Det er naturligvis en ganske anderledes Modsigelse, men jeg er gaaet med til den, fordi jeg finder, det var en stor Fejl, at vi i Jærnbaneltakstloven tog det Begreb med ind-

Den Uoverensstemmelse, der er mellem Straffelovens § 302 og denne Bestemmelse, synes jeg virkelig, vi kunde tage med.

Ordføreren (Goos): Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal om den Anomali, der er mellem Jærnbaneltakstloven og denne Lovs § 1. Jeg tror nok, der kunde gives en Forklaring om dette Punkt, som vilde vise, at Anomalien var ikke saa stor, som det ærede Medlem forudsatte.

Det er over for en enkelt Udtalelse af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (G. Hansen), at jeg vilde gøre en Bemærkning. Naar det ærede Medlem saa stærkt urgerede Følelseshensynet, maa man spørge: Hvem gaar dette Følelseshensyn, som altsaa skal motivere Stillingen, ud over? Det gaar i hvert Tilfælde her ud over en uskyldig Part, thi Statsbaneldriften er som saadan jo uskyldig, ifølge Loven kommer den til at staa bag ved, til at være Garant for den skyldige, som er en Tjenestemand. Og naar nu en Lovgiver siger: Dette Følelseshensyn ville vi ikke en Gang lade have den Virkning, at den skyldige kommer til at erstatte, saa er det en meget stor og for mig aldeles afgørende Inkonsekvens, hvis man vil sige: Men den uskyldige, som staa bag ved den skyldige, skal erstatte.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af et *Mindretal* (Goos, Koch, Nellemann) (se Tillæg B.)

vedtoges med 40 St. mod 18.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sattes Lovforslaget i den saaledes ændrede Skikkelse under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 57 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Folketinget.